

Ivan Vyskočil po dovolené četl zprávy. A rána: Fialovi dokonale hráblo! Kdo mu dal právo...

- CZ24 News | 10. března 2024

ČESKO: „On zapomněl, že je pouze náš zaměstnanec, který má plnit vůli lidu,“ říká na adresu premiéra herec a člen Klubu 2019 Ivan Vyskočil. A ptá se: „Kdo mu dal právo, že se nebude bavit s našimi nejbližšími bratry Slováky? Jak může říct, že jestli budou zemědělci zlobit, tak peníze pro ně přesměruje jinam?“ V Nedělním ránu popisuje, co viděl ve Vietnamu: „Ne Vietnam, sto let za opicema jsme my. Nikde jsem v té ‚zaostalé zemi‘ neviděl žebráky ani evidentní bezdomovce. Nikdo tam nekecá o Green Dealu.“ Na závěr nechybí vzkaz pro kolegu Ondřeje Vetchého.

„Moji milí čtenáři, na chvíli jsem se odmlčel nikoliv proto, že by nebylo v našem království o čem psát, ale z jednoduchého důvodu, že jsem tu nebyl,“ říká na úvod dnešního Nedělního rána herec a člen Klubu 2019 Ivan Vyskočil a hned vysvětluje.

„Moje drahá mladá partnerka je ve své práci tak dobrá, že dostala zcela zvláštní odměnu a mohla si vybrat dovolenou. Vzala mne s sebou a naše rozhodnutí padlo na Vietnam. Moji zlatí, to byla krása. Krása taková, že mne to až rozladilo. My Evropané, a zejména Češi, si pořád o sobě myslíme, jak jsme na výši a Asie, že je ještě sto let za opicema a zejména nějaký Vietnam? Vždyť se tam donedávna válčilo. A pak vystoupíte na letišti a vlhké horko vás vlídně uvítá. No jistě, u nás, když jsme odlétali, byly 4 stupně. A pak nás autobus dovezl do našeho místa pobytu a pomalu jsem se začal rozkoukávat,“ říká herec a popisuje. „Pravda je, že Vietnamci si nějak úzkostlivě na pořádek nepotrpí. Co je za plotem, to už je moc nezajímá, a tak je tam všelicos. Ale mezi námi, tohle já pamatuji před čtyřiceti lety na Slovensku. Zahrádka uklizená a bordel se házel za plot. No a už je to také jinak. Pak jsme měli několik výletů a koukal jsem, že těch sto let za opicema jsme my,“ krčí rameny a vypráví dál.

Američany vyhodili a jsou šťastní

„Vietnamci staví, obchodují, a hlavně jsou nesmírně příjemní. Ale hlavní je ta atmosféra na ulicích. Najednou jsem si uvědomil, jak jsme my, jako blbci, sešněrovaní tou pitomou Evropskou unií a šněruje nás čím dál víc. Lidé se smějí, baví. Jestli jich jede na motorce pět, nebo jeden, to nikdo neřeší. Policajta jsem viděl jednou. Seděl na tržišti na židli a lezly po něm děti. Evidentně nikoliv jeho. Asi je hlídal zákazníkům,“ usmívá se Ivan Vyskočil a podotýká. „Je tam komunismus, ale zcela nedávno vystavěli nádhernou buddhistickou pagodu. Vidíte, jak se lidé cítí svobodně, a tak jsem si říkal: „Kéž by to tak bylo u nás“. Všude jejich rudé vlajky se žlutou hvězdou, takže komunismus. Ale lidé se smějí, pracují a budují tu zemi. Američany vyhodili a jsou šťastní, zatímco my jsme... (tedy ne my, ale paní Černochová a ten spolek nahoře nám je sem zatáhli jak veš do kožichu),“ mračí se našťavaně a v popisování toho, co viděl ve Vietnamu, pokračuje.

„V zemi se staví, a jak hezky. Jedete po silnici a žádné díry každých 20 metrů, ve kterých málem necháte kolo. Prostě silnice, jak má být, bez děr a nerozbitá. A lidé jsou příjemní, usměvaví a ženy jak panenky. Nikde jsem v té ‚zaostalé zemi‘ neviděl žebráky ani evidentní bezdomovce. A zvláštní blaho? Ani jedna ukrajinská vlajka! A jsou tam i bohatí, co většinou vystudovali v Rusku, a ti podporují parky, turismus, financují ekologické národní parky pro zachování původní fauny a flory, ale nikdo tam nekecá o Green Dealu. A s tím vším bílá pláž s palmami, vlnící se oceán a najednou jsem začal litovat, že za chvíli zase musíme jet domů,“ usmívá se zasněně herec a s mnohem menším úsměvem dodává. „Cesta letadlem, těch 12 až 14 hodin, je opravdu krušná. A to nemluvíme o té ráně, co člověk dostane hned, jak se ráno probere. Proč jsem si jen otevíral zprávy. Jako bych se bez těch

hovadin, co padají z huby našim politikům, nemohl obejít?“ chytá se herec za hlavu a vysvětluje, co ho po návratu do vlasti doslova „nadzvedlo ze židle“.

„Premča“ Nutella... Zapomněl, že je náš zaměstnanec

„Proboha, co to zase ten premiér Nutella vymyslel. To je opravdový šašek. Kdo mu dal právo, že se nebude bavit s našimi nejbližšími bratry Slováky? Jak může říct, že jestli budou zemědělci zlobit, tak peníze pro ně přesměruje jinam?“ žasne Ivan Vyskočil a pokračuje. „Zdá se, že mu už dokonale hráblo a že se začal považovat za krále a panovníka, který vládne této zemi jen dle svého uvážení. On zapomněl, že je pouze náš zaměstnanec, který má plnit vůli lidu. A lid už ho nechce, jak svědčí jeho ubohoučká popularita. Víte, to už není arogance moci – to už je zpupnost, kterou nám tady naši představitelé bezostyšně předvádějí. A z historie víme, kam až taková zpupnost vrchnosti vede. Francouzského krále třeba přitáhla až pod gilotinu,“ připomíná.

„Nedávno mi někdo oponoval, abych aspoň něco kladného na svého premiéra řekl, že je to aspoň slušný člověk. To asi soudil podle toho, že stále nosí sako (patrně v něm i spí. O souložení asi nemůže být řeč). Ale on nemůže být ani ten slušný člověk! Slušný člověk totiž nelže!! A premča Nutella je snad největší sedmilhář, jakého jsem kdy zažil. A česká přísloví jsou tak pravdivá. Pamatujte: „Kdo lže – ten krade“!“ zakončuje rázně.

PS Ivana Vyskočila

I tentokrát samozřejmě dojde na tradiční PS Ivana Vyskočila. „Jen tak letem. Zdechovský – ti protestující zemědělci vůbec zemědělci nebyli, ale najatí proruští trollové. No jasně. A ty traktory, to měli asi z půjčoven. Bože, do čehos to duši dal?“ žasne herec. „A co ta chloubka našeho nejvyššího? Kolik zase pan Nutella sehnal granátů pro Ukrajinu? Sláva, tolik materiálu na zabíjení lidí, žen, jejich synů a dětí? Ale bude to humanitární zabíjení, že? A tomu, kolego Vetchý, ty, umělec a výborný herec, který máš z jeviště podporovat filantropii a porozumění mezi lidmi, tomu pomáháš??? Není to mimo tvé poslání? Pro tohle tě přece Bůh talentem neobdařil!“ vzkazuje svému kolegovi. Na úplný závěr dnešního Nedělního rána pak pokládá otázku. „Jak dlouho tohle budeme ještě snášet?“

[ZDROJ](#)